

แถลงการณ์วันแรงงานสากล เครือข่ายแรงงานภาคเหนือ

วันนี้คือวันแรงงานสากล วันของแรงงานผู้เป็นฟันเฟืองสำคัญขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคม แต่ทว่าภายใต้รอยยิ้มและหยาดเหงื่อของพวกเขาแฝงไว้ด้วยความอยุติธรรม ความเหลื่อมล้ำและการกดขี่ขูดรีด ที่ล้วนเป็นบาดแผลลึกฝังใจจากการเอาเปรียบกันของเพื่อนมนุษย์

“เราคือผู้สร้าง แต่เราไม่ได้รับผลตอบแทนที่สมควร”

พวกเรา “แรงงาน” คือผู้ผลิตสินค้าและบริการ สร้างผลกำไรมหาศาลให้กับนายทุน แต่เราไม่ได้รับผลตอบแทนที่สมควร เงินเดือนที่น้อยนิด ไร้วัดติการและความมั่นคงในชีวิต ล้วนเป็นสิ่งที่บั่นทอนคุณภาพชีวิตของแรงงาน หากมองไปรอบๆ เราจะเห็นบ้านเมืองที่เจริญเติบโตจากน้ำมือของแรงงาน

บ้านหลังใหญ่จะก่อสร้างขึ้นมาได้อย่างไรหากไม่ใช่แรงงาน รถยนต์สุดหรูจะประกอบขึ้นมาได้อย่างไรหากไม่ใช่แรงงาน สินค้าผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ จะผลิตออกมาได้อย่างไรหากไม่ใช่แรงงาน บ้านเมืองจะสะอาดได้อย่างไรหากไม่ใช่แรงงาน ความก้าวหน้าของสังคมจะเกิดขึ้นได้อย่างไรหากไม่ใช่แรงงาน ทุกๆ สิ่งจะถูกรังสรรค์ขึ้นมาได้อย่างไร ...หากมิใช่จากการใช้แรงงาน

“แต่ทว่าความร่ำรวยของใครบางคน มาจากความยากจนของเรา”

ในขณะที่คนรวย ได้รับการยกย่องว่าเป็นคนเก่ง คนขยัน มีความสามารถ จนประสบความสำเร็จ ได้รับผลกำไรจากการลงทุนแต่ความมั่งคั่งที่พวกเขาได้รับเหล่านั้นล้วนมาจากหยาดเหงื่อและชีวิตของชนชั้นแรงงาน จำนวนมหาศาลและล้วนมาจากเงินภาษีทรัพยากรที่รัฐประเมินให้กลุ่มทุน แต่แรงงานกลับมิได้อะไรเลย

ชนชั้นแรงงานส่วนใหญ่ต้องเผชิญหน้ากับการทำงานหนัก ไม่ได้พักผ่อน เงินก็หมดไปกับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ค่าอาหารก็แพง ค่าเดินทางก็แพง ค่าน้ำมันก็แพง ค่าไฟก็แพง ค่าเช่าที่อยู่อาศัยก็แพง แต่ค่าแรงกลับน้อยนิดราวเศษเงิน เมื่อเทียบกับการใช้แรงที่ต้องแลกไป กฎหมายที่มีอยู่ก็บังคับใช้ไม่ได้ พวกเราโดนใช้งานเกินเวลาได้ค่าแรงที่ต่ำกว่ากฎหมายกำหนด โดนหักเงินเป็นการลงโทษ ทั้งที่กฎหมายไม่อนุญาตให้ทำ อีกทั้ง ไล้งานก็ไม่ค่อยได้ ถูกเรียกไปคุดดำรากับคนรับใช้ ถูกเลิกจ้างไม่เป็นธรรม ไร้อำนาจต่อรองใด ๆ

เหตุการณ์ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นในช่วงที่เศรษฐกิจเชียงใหม่ขยายตัวอย่างมาก โดยเฉพาะในภาคการท่องเที่ยว เศรษฐกิจโตแล้วทุกคนจะได้ประโยชน์เท่าเทียมกันคงเป็นแค่คำหลอกลวงของพวกเขา หน้าซ้ำพวกเรากลับต้องทำงานหนักขึ้นจากการมีนักท่องเที่ยวที่มากขึ้น โดยที่พวกเราไม่ได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเลย เหล่าผู้ประกอบการและนายทุน ร่ำรวยจากการกดขี่แรงงาน จ่ายค่าแรงต่ำกว่ามาตรฐานที่ควรจะเป็น บ้างก็อ้างว่าเพราะเป็นเด็กจบใหม่ไม่มีสเกิล บ้างก็อ้างว่าเงื่อนไขความเป็นแรงงานข้ามชาติจนยากจะมีทางเลือก การบังคับให้ทำงานหนักเกินเวลา สภาพแวดล้อมการทำงานที่ย่ำแย่ ไร้วัดติการและความปลอดภัย เป็นสิ่งที่แรงงานเผชิญอยู่ทุกวัน

จิตวิญญาณแห่งทุนไม่ต่างอะไรกับ “ผีดิบ” ที่ดูดเลือดแรงงานโดยที่ตัวเองไม่ได้ออกแรงหรือทำอะไรเลย นายทุนจึงเสมือน “แรงงานที่ตายแล้ว” แต่ยังมีหัวใจอยากเขมือบขี้ข้า “แรงงานที่มีชีวิตอยู่” ยิ่งมนุษย์หมาป่าพวก เขามุ่งแต่จะกดค่าแรงให้น้อยที่สุด เขามุ่งแต่จะยัดวันแห่งการทำงานไปให้ยาวนานที่สุด โดยไม่แยแสว่าจะไปบั่นทอนสุขภาพและอายุขัยของแรงงานให้สั้นลง ไม่แยแสว่าลูกของเราจะไม่มีเงินกินข้าวหรือเรียนหนังสือ เมื่อสังคมมีกระแสอยากเพิ่มค่าแรง เพิ่มสวัสดิการให้แรงงาน พวกเขาจะใช้สื่อ ใช้เครือข่าย ในมือถือบับรัฐบาลไม่ให้ทำเพื่อแรงงาน เพราะไม่ต้องการให้ตัวเองเสียประโยชน์

“ถึงเวลาแล้วที่เราต้องลุกขึ้นสู้”

วันนี้จะไม่ใช่แค่การเฉลิมฉลองคุณูปการของแรงงานเพียงเท่านั้น แต่เป็นการตอกย้ำถึงความอยุติธรรมที่เราเผชิญอยู่ทุกวัน วันแรงงานสากลปีนี้จะเป็จุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลง ถึงเวลาแล้วที่เราต้องรวมตัวกันลุกขึ้นสู้ หากยืนหยัดคนเดียว เราจะถูกบดขยี้ แต่เมื่อใดที่เรารวมพลังเป็นหนึ่ง เสียงของเราก็จะดังก้องไปทั่วแผ่นดิน นายทุนจะต้องสั่นสะเทือน พวกเราจะยืนหยัดกอดคอกันเข้าไว้ไม่ให้ใครกดขี่ขูดรีด เอาชีวิตไปสร้าง ความมั่งคั่งร่ำรวยและบังคับยึดเยียดความยากจนให้แก่เราอีกต่อไป

พวกเราในนามของแรงงาน ไม่มีอะไรที่จะสูญเสียนอกจากโซ่ตรวนที่พวกเขาล่ามพวกเราไว้ “สิทธิแรงงานที่ชนชั้นแรงงานทั่วโลกมีทุกวันนี้ ล้วนได้มาจากการต่อสู้มิใช่ร้องขอ” ขอพี่น้องแรงงานทั้งผองจงรวมตัวกัน แล้วทวงคืนความมั่งคั่งจากเขา เหล่านายทุนผู้ขูดรีด ให้กลับมาสู่ชนชั้นแรงงานผู้สร้างโลกนี้กับมือ

ด้วยความสมานฉันท์

เครือข่ายแรงงานภาคเหนือ